

מ"ת 2986/09 - מדינת ישראל נגד מוהנה שופאניה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 2986-09 מדינת ישראל נ' שופאניה
תיק חיזוני: 405203/2015

בפני השופט אבישי קאופמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד מוהנה שופאניה
משיבים

החלטה

המשיב בבקשת דין נעצר ביום 12.9.15 בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ושהורר בתנאים מגבלים של מעצר בית מלא, בהתאם להחלטתי מיום 13.10 והחלטת בית המחווזי מיום 14.10.

כעת הגיע המשיב בקשה לעיון חוזר בה הוא עותר לאפשר לו יציאה מביתו לשם ביצוע עבודות שירות שהוטלו עליו בגין דין קודם.

העלויות הקבועות בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), לשם עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר או לשחרור, הן: התגלותן של עבודות חדשות, השתנות נסיבות או חלוף זמן ניכר מיום מתן ההחלטה.

דומה שאין מחולקת כי שתי העליות הראשונות אינן מתקיימות במקורה דין, העובדה כי על הנאשם נגזר עונש של עבודות שירות אותו אמר היה להתחילה לרצות בחודש אוקטובר, הייתה ידועה היטב בעת הדיונים הקודמים בתיק ואינה בגדיר עובדה שהתגלתה או נסיבה שהשתנתה.

כמו כן ספק אם ניתן לומר שהזמן שהלך מאז ההחלטה הקודמת, כחודשיים ימים, מצדיק את שינוי ההחלטה.

המשיב הודה בעבירה המיוחסת לו בתיק זה, הורשע ולבקשו הופנה לשירות המבחן. אך המועד הצפוי לסיום ההליך אינו קרוב והוא קבוע לחודש Mai 2016, אולם סבורי כי יש להבחן בין מועד סיום רחוק של תיק בו כופר משיב באשמה, ועומדת לו חזקת החפות, ובין מועד רחוק שנקבע לבקשת המשיב - לאחר הרשותו - לצורך הכנת תסaurus מבחן בעניינו.

ב"כ המשיב ביקש להסתמך בטיעונו על החלטות שניתנו בהקשר של קביעת מועד שמיעה רחוק לתיק, אולם לדעתי מדובר בסוגיה שונה, כאשר האבחנה המהותית היא בין עניינו של נאשם שאשמתו טרם התבררה לבין מי שכבר הורשע בדיון.

ההחלטה לשחרור המשיב ניתנה למטרות היות המקירה "גבולי". לא קיבלתי את החלופה הראשונית שהוצאה ובקשת תסקير מעצר, וזאת לנוכח התרשומות מסווגן גבולה לחזרה על העבירה. בסופו של דבר לא הוגש תסקיר, עקב עומס העבודה על שירות המבחן ובקשה דחיה, והחלטתי לשחרר את המשיב תוך קביעת ארבעה מפקחים, שניים בו-זמןית, וקבעת ערביות נוספת להפחחת הסיכון.

המבקשת ערערה על החלטתי בפני בית המשפט המחויז אשר דחה את העrr "לא בלי לבטים" כלשונו, ואין זאת אלא שאף ערכאת הערעור ראתה במקירה כגבולי, אשר ספק אם הוא מצדיק שחרור לאור מסוכנות המשיב. בית המשפט המחויז הצדיק החלטתי לקבעת שני מפקחים בו זמןית תוך קביעת הוראות ספציפיות אף החמיר את התנאים שנקבעו בהחלטתי בכך שהגדיל את גובה הפיקדון הכספי שעל המשיב להפקיד.

בית המשפט המחויז ציין כי הוא שותף להתרשומות שהמשיב אינו מפנים את חומרת העבירה, והכל כשהוא מודע לעובדה שהמשיב אמר היה לרצות עונש בעבודות שירות, והציג שהדבר מעורר "מחשבות נגחות" באשר למצב בו "מצא בעת הטיעון לעונש".

כפי שכבר נפסק, למשיב אין זכות קניה לבצע את עונש בעבודות השירות שנגזר עליו לאחר שהורשע בעבירה חוזרת. ההיפך הוא הנכון. דומה כי ההליך הנוכחי היה הפקעת צו בעבודות השירות לאחר הרשותה בעבירה זהה חוזרת וRICT עונש זה במאסר של ממש.

ראו בהקשר זה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2010/09 גאנם אבו האני נ' מדינת ישראל גם שם נדונו תנאי שחרורו של מי שנדון בעבודות שירות ואשרה החלטת בית המשפט לתעבורה שלא לאשר חלופה למטרות שנתמכה בתסקير שירות המבחן, וכן בבש"פ 1355/15 ישכר טביב נ' מדינת ישראל:

"אמנם, יש ממש בטרוניית המשפט כי כתוצאה מההחלטה כי כתוצאה מההחלטה בית המשפט המחויז יהיה עליו לרצות מאסר בפועל בגין יתרת התקופה שאותה יהיה עליו לרצות בעבודות שירות. אולם, בנגדוד למשתמע מטענו, אין לו זכות קניה להקללה בתנאי מעצרו אך בשל רצונו להימנע מהפקעת צו בעבודות השירות שנגזרו עליו בהליך אחר."

המשיב חזר במספר הצעדים על כך שהעבירה בוצעה תוך נהיגה בטרקטור ולא ברכב אחר. איני רואה לסת לכך משקל ממשי. כבר נגרמו לא מעט תאונות בשל נהיגה בטרקטור, ובפני עצמי התנהלו שני תיקים של תאונות קטלניות בהם היה מעורב טרקטור. אין להקל ראש בעבירה רק בשל העובדה שבוצעה בשל נהיגה בטרקטור ולא ברכב אחר, והפרת צו פסילה הינה הפרה בכל רכב בו מתבצעת הנהיגה.

אף העובדה כי המשפט נוגע לצרכי עבודה ולא לצרכי בילוי כטענתו אינה סיבה להקללה. כמעט כל הנאים הבאים בפני טוענים לנחיצות רשות הנהיגה לצרכי עבודה והם עושים בו שימוש במהלך יום העבודה או לצורך הגעה למקומות העבודה מרוחקים. על המשפט הוטל עונש האסור עליו(lnaog), והסיבה בגיןה בחר להפר את האיסור אינה רלוונטית.

МОВН לי כי דחיתת הבקשה עלולה להביא להפקעת צו עובדות השירות באופן מנהלי בידי הממונה על עובדות השירות, אולם עובדה זו הייתה ידועה למושב מראש, הן כאשר בחר להפר את איסור הנהיגה שהוטל עליו, והן כאשר בחר לשחרר בתנאים של מעצר בית מלא, שאינם אפשריים ביצוע עובדות שירות.

לאור כל האמור לעיל, המסקנות מהמשפט לחזרה על העבירה עליה עמדתי בהחלטת השחרור ועליה עמד בית המשפט המחויז בהחלטתו במסגרת הערעור והעובדה כי אין מדובר בעבודות חדשות או נסיבות שהשתנו, החלטתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, 24 בדצמבר 2015, במעמד המשפט, בא-כוחו עו"ד עבאס וב"כ המבקשת עו"ד עוידה.